

eller Trubfel om saadan, som Røveri, og opfatter saaledes Begrebet noget strengere, end Tilfældet er i Forordningen af 11te April 1840 §§ 34—37, jfr. §§ 32 og 33 om Ran. Medens denne Lov nemlig vel henfører enhver Bemægtigelse af fremmed Gods, der har været forbanden med Vold, til Røveri, fordrer den, at Trubfeler, for at der skal kunne tillægges dem lige Indflydelse paa Handlingens Bedømmelse, skulle have været „saaledes bestaaende, at de gav Anledning til at befrygte egentlig Mishandling“, og lader i modsat Fald Gjerningen falde ind under det mildere Synspunkt af Ran. Det maa nu vistnok indrømmes, at Trubfelerne kunne have været af saadan Bestaafenhed, at der slet ikke var Anledning til at antage, at Gjerningsmanden kunde eller vilde sætte dem i Værk, og at dette navnlig paa den Tid, der skal gaae Dom i Sagen, ligger klart for Dagen, men ligesom der til Begrebet om Røveri vistnok under ingen Omstændigheder kan fordres, at Trubfelerne skulle have ladet befrygte en saa vidtgaaende Volds-gjerning som den, der maa antages, at finde sit Udtryk i „egentlig Mishandling“, saaledes maa der ved Bedømmelsen af den Betydning, som der bliver at tillægge de fremførte Trubfeler, tages Hensyn ikke blot til deres egen Bestaafenhed og til den Omstændighed, om den Truende virkelig var istand til at sætte dem i Værk, men idetmindste et ligesaa væsentligt til den Forestilling, som Gjerningsmanden vilde fremkalde ved samme, og den Magt, som de i Gjerningens Dødelik virkelig maae antages at have udøvet paa den, imod hvem de benyttes. Afgjørelsen heraf maa i ethvert enkelt Tilfælde overlades til Domstolene, og det synes derfor baade simplere og rigtigere at give Begrebet om Røveri et saadant Omfang, som Lovudkastets § 239 har paatænkt, og saaledes lade det være tilstrækkeligt, at der er anvendt Trubfeler, som maatte vække Frygt for, at Gjerningsmanden vilde lade det komme til personlig Vold i Almindelighed. Under alle Omstændigheder er det imidlertid nødvendigt, at Trubfelerne maatte vække Frygt for umiddelbar, siebliffelig Anvendelse af Vold, og Lovudkastets Motiver vise ogsaa, at det har været Meningen at antyde dette med de i § 239 brugte Ord „personlig Vold eller Trubfel

om saadan“. Det forekommer imidlertid Udvalget, at Tanken i saa Henseende vil fremtræde med større Klarhed, naar Ordene „Trubfel om saadan“ ombyttes med „Trubfel om siebliffelig Anvendelse af saadan“, jfr. Udkastets § 165, der ved Begrebet Voldtægt benytter ganske lignende Udtryk, og det stiller derfor Forslag om saadan Endring. (Nr. 113).

I den nærmere Udførelse af Straffebestemmelsen har Lovudkastet med god Grund forkastet de mange Afstillinger, som Forordningen af 1840 § 34 opstiller med Hensyn til Bestaafenheden af den anvendte Vold — om denne kan siges at indeholde „egentlig Mishandling“, „virkelig Mishandling“, „betydelig Mishandling“ eller saa betydelig, at den medfører Lemlæstning — og har derved vundet i Klarhed og Sæmpelhed.

Straffen for Røveri er i laveste Grad sat til 1 Aars Strafarbejde, medens den efter Forordningen af 1840 er 4 Aar, og om endog den ovenomtalte Udvidelse af Begrebet kan have bidraget noget til denne Lemlæstighed, er Straffebestemmelsen i det Hele langt mildere end før. Den stiger efter Udkastet til 10 Aars Strafarbejde, og dette Maximum kan kun overskrides, naar der har fundet betydelig Mishandling Sted, eller Gjerningen iøvrigt har haft en særdeles farlig Character, ligesom ogsaa i Gjentagelsestilfælde; den kan i saa Fald bestemmes til Tugthuusarbejde i 16 Aar eller under særdeles stærkende Omstændigheder til livsvarigt Tugthuusarbejde, hvorefter slet ikke bliver Tale om Livsstraf, medmindre der i Overensstemmelse med Udkastets § 187 maatte foreligge et egentligt Mord. Efter Forordningen af 1840 skal Røveren derimod have sit Liv forbrudt, naar Overfaldet har bevirket Lemlæstelse eller lige Døde, og Straffen kan allerede stige til offentlig Arbejde paa Livstid, naar der er udøvet „virkelig Mishandling, saafom ved at binde, kneble eller saare Nogen“, eller naar Gjerningen ellers har haft en særdeles Farlighed. Under særdeles stærkende Omstændigheder, navnlig naar enten betydelig Mishandling er tilspiet Nogen (Lemlæstelse), eller de brugte Vaaben eller andre Omstændigheder vidne om, at Forbryderen har været beredt paa at lade det gaae til sli-